

ІЗ ДНЕМ ЗАХИСНИКА УКРАЇНИ

У 2015 році Україна вперше відмітила День захисника Вітчизни 14 жовтня. За поданням Президента України Петра Порошенка Верховна Рада визначила цей день як державне свято і, відповідно, вихідний, а 23 лютого, який раніше був Днем захисника Вітчизни визнали таким, що втратив чинність. Традиційно, на Покрову, 14 жовтня відзначали День українського козацтва, а також річницю створення УПА. Це рішення Верховної Ради є таким, що поглиблює політику декомунізації в нашій країні.

У переддень свята Дня захисника України у Київському професійно-педагогічному коледжі імені Антона Макаренка відбулася зустріч студентів та викладачів (Данькевич В.Г., Коваленко О.М., Лозова М.С.) із бійцями Національної Гвардії України, учасниками АТО – **Лабушняком Сергієм Оле-**

говичем (ст.солдат, стрілець) та Бурмістровим Олегом Анатолійовичем (ст.солдат, стрілець). Голова Студентського парламенту коледжу Правдива Юлія від імені усіх студентів коледжу привітала бійців із наступаючим святом та подякувала їм за мужність і відвагу. Гості розповіли присутнім про історію створення Національної Гвардії України, про свою участь в Антитерористичній операції на Сході нашої держави, про перший бойовий досвід, про допомогу волонтерів, про вірність і зраду побратимів. Багато під час зустрічі було сказано про героїв нового часу, які ціною власного життя стали на захист незалежності нашої держави. Користуючись нагодою поспілкуватися із безпосередніми учасниками бойових дій, присутні задавали нацгвардійцям чимало запитань, на які хотіли почути відверті відповіді.

Яскравим завершенням святкової зустрічі стали музичні вітання бійцям від студентів коледжу у виконанні Кобизької Анастасії та Трухана Андрія

В.Г. Данькевич

ОСВІТА ДЛЯ СУЧАСНОСТІ

Наша співпраця із польськими колегами, науковцями розпочалася ще у 1998 році участю в Міжнародних науково-практичних конференціях України (м. Київ) та Польщі (м.Радом).

Академік-секретар, професор Н.Г Ничкало, як член Відділення професійної освіти і освіти дорослих та я, як директор Київського професійно-педагогічного коледжу імені Антона Макаренка, мали честь та чудову можливість із самого початку бути учасниками всіх українсько-польських форумів, які проходили в Польщі та Україні.

Перший науковий форум відбувся у польському місті Устронь 2005 року, саме там я мала можливість вперше поспілкуватися із польським науковцем Тадеушем Новацьким, засновником педагогіки праці. Його зворушливі доповіді та розповіді справили на мене особливо велике враження.

Другий Форум «Теоретичні та методичні засади розвитку педагогічної освіти: педагогічна майстерність, творчість, технології» відбувся в Україні у 2007 році на базі Київського професійно-педагогічного коледжу імені Антона Макаренка. Педагоги коледжу, які брали участь у форумі, познайомились із великим вченим Тадеушем Новацьким та іншими польськими й українськими науковцями.

Незабутньою стала підготовка до цього Форуму, робота над збірником наукових праць українських та польських вчених під керівництвом академіка НАПН України, професора Неллі Ничкало з українського боку та професора, іноземного члена НАПН України, доктора хаб.Франтішека Шльосика, який є головою наукового товариства «Польща-Україна». Спільна підготовча робота в режимі on-line сприяла налагодженню професійних і дружніх стосунків між нами. За ці роки співпраця із польськими вченими поглиблювалась. Не раз вони були гостями коледжу, незабутніми є їх зустрічі зі студентами та викладачами.

Приємно було знову зустрітись із колегами та друзями на VI науковому Форумі «Освіта для сучасності» у місті Києві. 14 вересня 2015 року педагоги Київського професійно-педагогічного коледжу імені Антона Макаренка разом із польською делегацією поклали квіти до пам'ятника Небесній Сотні на Майдані Незалежності. Президент Національної академії педагогічних наук України, професор Василь Крем'як, зворушливо розповів про буремні події того часу, коли загинули українські патріоти в ім'я незалежності України.

Урочисте відкриття VI українсько-польського наукового форуму та концерт з цієї нагоди, організований науковцями Інституту мистецтва НПУ імені М.П. Драгоманова, відбулися в Колонному залі імені М.В. Лисенка Національної філармонії України та пройшли на високому духовному підйомі.

(продовження на 2 сторінці)

“В колективі,
через колектив,
для колективу”
А.С. МАКАРЕНКО

- У номері:**
- Із Днем захисника України
  - Освіта для сучасності
  - Освіта для сучасності (продовження)
  - Виховання патріотизму в навчальному закладі
  - Освітня свята: історичний аналіз
  - Виховання патріотизму в навчальних закладах
  - 25 річниця Студентської Революції на граніті
  - Вітання із Днем працівника освіти 2015!
  - Вибори студентського парламенту коледжу
  - Наші ювіляри

ОСВІТА ДЛЯ СУЧАСНОСТІ

Теплою та дружньою була обстановка в конференц-залі та аудиторіях Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова, де проходили пленарні та секційні засідання.

Особлива увага у доповідях була приділена зростаючій ролі педагога у інноваційній освіті, його саморозвитку, самовдосконаленню та самореалізації.

У доповіді Стефана М. Квітковського мою увагу привернула проблема формування соціальних компетенцій, що дуже важливо сьогодні при підвищенні ефективності соціального партнерства, становленні нашої держави на шляху державно-громадського управління.

Проблемам неперервної освіти протягом життя, післядипломної освіти як важливої ланки системи освіти, була присвячена доповідь професора Тадеуша Александра, де порушено питання освіти дорослих, що є актуальним сьогодні для нас і спонукає до вивчення міжнародного досвіду та поглибленню міжнародних зв'язків.

Високої оцінки також заслуговують видання наукових праць, де можна ознайомитись з доповідями українських та польських вчених з актуальних проблем освіти для сучасності. Особливо хочеться відмітити бібліографічний показник «Освіта і педагогічна наука України і Польщі 1991-2015».

Ольга Щербак, член-кореспондент НАПН України, доктор педагогічних наук, доцент.

ВИХОВАННЯ ПАТРІОТИЗМУ В НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Серед виховних напрямів сьогодні найбільш актуальними виступають патріотичне, громадянське виховання як стрижневі, основоположні, що відповідають як нагальним вимогам і викликам сучасності, так і закладають підвалини для формування свідомості нинішніх і майбутніх поколінь, які розглядатимуть державу (patria) як запоруку власного особистісного розвитку, що спирається на ідеї гуманізму, соціального добробуту, демократії, свободи, толерантності, виваженості, відповідальності, здорового способу життя, готовності до змін.

Тому нині, як ніколи, потрібні нові підходи і нові шляхи до виховання патріотизму як почуття і як базової якості особистості. При цьому потрібно враховувати, що Україна має древню і величну культуру та історію, досвід державницького життя, які виступають потужним джерелом і міцним підґрунтям виховання дітей і молоді. Вони уже ввійшли до освітнього і загальновиховного простору, але нинішні суспільні процеси вимагають їх переосмислення, яке відкриває нові можливості для освітньої сфери.

Складовою частиною патріотичного виховання, а в часи воєнної загрози – пріоритетною, є військово-патріотичне виховання, зорієнтоване на формування у молоді особи готовності до захисту Вітчизни, розвиток бажання здобувати військову професію, проходити службу в Збройних Силах України як особливому виді державної служби. Його зміст визначається національними інтересами України і покликаний забезпечити активну участь громадян у збереженні її безпеки від зовнішньої загрози. Робота з військово-патріотичного виховання учнівської молоді має проводитися комплексно, в єдності всіх його складників спільними зусиллями органів державного управління, а також освітніх закладів, сім'ї, громадських організацій та об'єднань, Збройних Сил України, інших силових структур.

Системна організація військово-патріотичного виховання молоді має бути спрямована на підготовку її до оволодіння військовими професіями, формування психологічної та фізичної готовності до служби в Збройних Силах, задоволення потреби підростаючого покоління у постійному вдосконаленні своєї підгото-

вки до захисту Вітчизни.

Саме за такої мотивації був організований і проведений виховний захід куратором групи 39БП Марією Степанівною Лозовою. Його метою було визначити поняття патріотизму, а завданням - формування почуття патріотизму у студентів-бакалаврів педагогіки, розвиток практичних вмінь проведення виховних заходів для формування патріотизму серед студентів коледжу. Це вказано у методичних рекомендаціях.

З метою активізації студентів та кращого засвоєння матеріалу, викладачем було проведено анкетування, під час якого опитано усіх присутніх -- 60 осіб. На питання, що таке, на Вашу думку, патріотизм? Найбільше студентів відповіло, що це любов до Батьківщини, свого народу, турбота про його благо, сприяння становленню й утвердженню України як суверенної, правової, демократичної держави, готовність відстояти її незалежність, служити і захищати її, повага до українських звичаїв і обрядів, досконале володіння українською мовою. На питання чи готові Ви у даний час йти служити до війська? Відповідь «так» дало лише 40 студентів із 60-ти, двадцять не виявили готовності. Студенти також відповідали на запитання: за яких умов Ви б пішли до лав Української Армії? Чи потрібна Україні контрактна армія? Які заходи, на Вашу думку, допомагають формувати патріотизм у навчальних закладах? Підсумки анкетування озвучили студентки групи 39БП, Вікторія Трикіша та Олена Кардаш.

Під час виховного заходу відбувся виступ на тему « Пропаганда у Російській імперії» керівника військово-патріотичного гуртка, Олександра Володимировича Баланика, його продовженням став документальний фільм про «фальшування» подій на Сході України. Виступили із дослідженнями студенти групи 39БП Юрій Мороз, Наталія Колодій, Олександр Домішинець.

Гарним доповненням були кліпи пропагандистського характеру та вдало підібрані пісні у виконанні відомого співака Тараса Компаніченка, а на завершення, пролунала пісня учасників художньої самодіяльності, студента 39БП Андрія Трухана і студентки групи 18 ППТ Тетяни Данилюк.

Серед найефективніших методів з виховання патріотизму у навчальних закладах, студенти назвали: перегляд фільмів, проведення конкурсу патріотичної пісні, зустрічі із письменниками та поетами, зустрічі із воїнами АТО, збір коштів на потреби воїнів, відвідини поранених бійців у госпіталях. Також було названо екскурсії до музеїв та історичних місць. А найперше, що збільшує патріотизм студентів – це успішне навчання та спілкування українською.

Т.М. Мар'єнко

КОЛЕДЖАНИ

ОСВІТЯНСЬКІ СВЯТА: ІСТОРИЧНИЙ АНАЛІЗ

Так сталося, що в цьому році співпали два ювілеї: 50 років тому, в 1965 році, вперше на Україні було проведене освітянське свято – День вчителя, а 75 років тому, в 1940 році, був прийнятий Указ Президії Верховної Ради РСР «Про державні трудові резерви», від якого ведеться відлік єдиній державній системі професійно-технічної освіти.

Здавалося б, вчительське свято, улюблене всіма та воістину всенародне, мусить мати давню і славу історію, але історичний підхід відтворює картину перших років правління Леоніда Брежнєва, тодішнього Генерального Секретаря ЦК КПРС. Саме при ньому радянська система набула остаточного завершення, що пізніше буде названо «роками застою». У 1965 році країна вперше святкувала день Перемоги 9 травня, а восени 1965 вперше --- День вчителя.

На світовому рівні вперше День вчителя був відзначений в Бразилії у невеличкій школі міста Сан-Пауло 1947 року. Свято було неофіційним, а на державному рівні його вперше святкували в Бразилії 15 жовтня 1963 року. Але першими, на державному рівні, свято відзначили в 1953 році у США. Тут, як і в Бразилії, з ініціативою щодо святкування Дня вчителя виступила проста вчителька. Вона написала листа президенту, лист потрапив до рук Елеонори Рузвельт, вдови президента Ф.Д. Рузвельта, яка і очолила компанію, по започаткуванню нового державного свята. Одна за одною майже всі країни світу на початку жовтня починають святкувати День вчителя. А з 1994 року 5 жовтня оголошено Всесвітнім Днем вчителя (World Teachers' Day). Щороку 5 жовтня понад 100 країн світу святкують день учителя.

Це професійне свято всіх вчителів, викладачів і працівників сфери освіти — день, у який відзначається роль і заслуги вчителів у процесі якісної освіти на всіх рівнях.

Тож, впроваджуючи День вчителя, в Радянському Союзі вдало скористались у 1965 році світовою педагогічною інновацією. Мабуть тому нове свято виявилось таким ідеологічно незаангажованим, надзвичайно людським. При всій своїй глобалізованості, воно максимально близьке серцю кожного освітянина, маючи мільйони індивідуальних персоналізацій. До того ж свято зв'язує між собою учнів і їх батьків, та

вчителів. Приймаючи до уваги, що професія педагога стала однією з наймасовіших на ринку праці, стає зрозумілим, чому освітянське свято близьке не тільки вчителям.

На відміну від Дня вчителя, теплого і людського, лише поверхово пов'язаного з державною ідеологією, 2 жовтня, коли виповнюється 75 років системі професійно-технічної освіти України, міцно пов'язане з радянською державністю. Загалом, історія професійно-технічної освіти України сягає часів Київської Русі. Ще в XI сторіччі за часів Ярослава Мудрого при Софії Київській була заснована школа перекладачів і переписувачів книг.

Цілісна система професійної освіти в Російській імперії, в тому числі й в Україні, сформувався лише у 80-90-х роках XIX століття після прийняття „Загального нормального плану промислової освіти в Росії“. Цього вимагали нагальні потреби стрімкого індустріального росту країни. 1423 ремісничих школи і училища, більше 80 тис. студентів в них - такі показники професійно-технічної освіти в Російській імперії за 1910 рік. Система доревольційної ПТО була достатньо ефективною, а отримана освіта була престижною, бо гарантувала високу зарплату для спеціаліста. Револьюційні потрясіння 1917 року стали руйнівними для старої системи ПТО.

У перші роки існування радянської держави проводився експеримент, цікавий для багатьох, але руйнівний для освіти і країни, по негайному впровадженню комуністичних засад в педагогічну практику. Відомий доревольційний, а потім і емігрантський педагог і філософ Сергій Гессен пише: «В період військового комунізму (1917-1922) панувала ідея так званого "політехнізму", яка багатьом здавалася не чим іншим, як крайнім висновком з демократичної педагогіки». «...Ідеал "політехнічного" і наразі абсолютно вільного виховання увялявся захисникам буржуазної радикальної педагогіки крайнім висновком з їх власних жадань».

Але в 1920-х і 1930-х роках система освіти радянської України все далі відходить від «буржуазного» ідеалу виховання вільної людини для комуністичного суспільства. Радянська система освіти одержавлюється, а в 1930-х роках навіть милітаризується. Вищі прикріплюються до родів військ, створюються військові кафедри,

«військові кабінети в школах», значну частину учбових програм займає викладання військової підготовки і т.п. Перед другою світовою війною 1 млн. молоді отримувало значок «Ворошиловський стрілець», ще 5 млн. здають норми по різним військовим спеціальностям. 1 вересня 1939 року починається друга світова війна. Указом Президії ВР СРСР від 2 жовтня 1940 р. №37 створено державну систему трудових резервів, якій були передані у підпорядкування всі ФЗУ. На їх базі формується система державних трудових резервів, яка передбачає створення ремісничих (РУ) і залізничних (ЗУ) училищ із дворічним терміном навчання для підготовки кваліфікованих робітників промислового виробництва і транспорту, а також шкіл фабрично-заводського навчання (ФЗН) із шестимісячним строком навчання для підготовки робітників масових професій будівельної, металургійної, нафтової промисловості. У той самий час вийшов Указ Президії ВР СРСР „Про встановлення платного навчання в старших класах середніх шкіл, у вищих навчальних закладах СРСР і про зміну порядку призначення стипендій“. Плата за навчання у старших класах школи гарантувала наповнення РУ дітьми. Навчальні програми РУ та ЗУ залучали до роботи у військовій промисловості дітей із 14 років. В роки війни виснажливий труд сотень тисяч підлітків ліг на терези нашої перемоги. Десятки тисяч з них загинули на своїх робочих місцях від виснаження, обстрілів та авіабомбардування (тільки в блокадному Ленінграді більше 30 тисяч підлітків системи ПТО загинуло голодною смертю).

Дата, 2 жовтня 1940 року, радянсько-державницька, героїчна і трагічна, вона також є нашим професійним святом. В Російській Імперії відмічались свята релігійні (православні) та пов'язані з імператорською родиною, наприклад, день народження імператора чи «сходження його на престол». Свят національних не було. Весь наш сучасний святковий календар створювався в радянській Україні під жорстким ідеологічним пресингом Москви. Тому декомунізаційні закони 2015 року в Україні – це лише перший крок на шляху національного відродження та створення національного святкового календаря.

І.В. Бредіхін

25 РІЧНИЦЯ СТУДЕНТСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ НА ГРАНІТІ

На початку 90-х років масові акції протесту проходили у багатьох республіках СРСР, проте в Україні особливістю Революції на граніті було те, що її рушійною силою були не політики, а студентська молодь.

Ідея проведення акції протесту та голодування зародилася влітку 1990 року в середовищі УСС в Києві. Замисел швидко підхопило Студентське братство Львова. Було обрано співоглядів акції, якими стали: Олесь Доній (голова УСС Києва), Маркіян Іващишин (голова Студентського братства Львова), Олег Барков (голова УСС Дніпродзержинська). Командантом наметового містечка обрали студента ІV курсу Київського державного університету імені Т.Г.Шевченка Т.Корпала.

Зранку того дня кілька десятків активістів зібралися на площі Жовтневої революції і, розстеливши на граніті матраци та спальники, розпочали голодування. Трохи згодом з'явилися плакати із гаслами. Ввечері було розгорнуто наметове містечко, яке мало чітку організацію. Усі рішення приймалися Координаційною Радою

табору, основні питання вирішували 12 осіб. Були окремі намети для прес-групи (за зв'язку з громадськістю відповідали Сергій Башук та Олег Кузан), а також медслужби (Олег Тягнибок та Тарас Семущак). Було організовано також охорону наметового містечка (керував Андрій Кліщ). Міліція так і не наважилась розгнати демонстрантів, а згодом Київська міська рада дала дозвіл на проведення масових акцій в центрі міста.

Вирішальні події відбулися протягом 12–17 жовтня. Більшість вишів Києва підтримали вимоги демонстрантів. Маніфестації пройшли у Львові та Луганську. Заклики до загальнонаціонального страйку були озвучені по телеканалу УТ-1.

Вже 17 жовтня 1990 року Верховна Рада УРСР прийняла Постанову “Про розгляд вимог студентів, які проводять голодування в м. Києві з 2 жовтня 1990 року” – вимоги студентів було виконано. 23 жовтня 1990 року Верховна Рада України проголосувала за відставку голови Ради Міністрів УРСР В.Масола.

Революція на граніті 2–17 жовтня 1990 року – перший успішний ненасильницький політичний протест проти чинної комуністичної влади в УРСР, поштовх до демократизації українського суспільства.

Акції громадянської непокорності, які охопили Україну в жовтні 1990 року, заклали традиції проведення демократичних акцій протесту, подальшим виразником яких стала Помаранчева революція та Революція Гідності.

Революція на граніті стала переломним моментом в утвердженні незалежності України, а молоде покоління вже на початку 90-х років засвідчило своє бажання і відстояло право жити у вільній демократичній державі. Юнацький ентузіазм, помножений на чітку та продуману організацію акцій, дав змогу проявити неабиякий політичний потенціал українського молодіжного руху, який змусив рахуватися з собою і тодішніх компартійних можновладців, і досвідчених діячів опозиції.

В.П. Кондратьєва

КОЛЕДЖАНИ

ВІТАННЯ ІЗ ДНЕМ ПРАЦІВНИКА ОСВІТИ 2015

Це свято пов'язуємо найперше із вчителями. Адже вчителі – це не тільки люди, які дають знання, це передусім наставники, які готують молоде покоління до дорослого життя. Для кожного, як викладача, так і студента, День вчителя залишається улюбленим ще зі шкільних років.

Присутні у актовій залі мали змогу згадати свого першого вчителя, а допомогла їм у цьому пісня «Вчителі», яку виконала ведуча концерту, студентка групи 18 ППТ, Тетяна Данилюк. Прийде час і кожен із нас стане справжнім професіоналом, майстром, таким, як присутні тут викладачі-ветерани коледжу, що більше, ніж 20 років, віддали нашому навчальному закладу, наголосив ведучий концерту — студент-бакалавр педагогіки Андрій Трухан. Представити ветеранів коледжу допомогли ведучим — представник від адміністрації коледжу — Роман Леонідович Янковський, а від трудового колективу — молодий майстер Ірина Олегівна Шатокіна. Листівки-вітання ветеранам вручали дирек-

тор коледжу, Ольга Іванівна Щербак, та голова трудового колективу – Тетяна Іванівна Александрова, вони теж є ветеранами коледжу. Дозволю собі зараз зачитати їхні прізвища: Шовтюк Олександр Григорович, Щербак Ольга Іванівна, Кондратьєва Валентина Павлівна, Зайцева Олена Олександрівна, Колос Микола Миколайович, Залевський Василь Вікторович, Власенко Катерина Єгорівна, Денисюк Олег Олександрович, Горишняк Тетяна Михайлівна, Щепіло Олега Василівна, Вороніна Ольга Григорівна, Слезенок Наталія Григорівна, Бельченко Василь Петрович, Слюсар Віктор Володимирович, Іванчук Володимир Михайлович, Шусть Віктор Володимирович, Федоренко Василь Богданович, Сергієчко Олександр Миколайович. Ведучі від імені усіх учнів та студентів побажали ветеранам невичерпних творчих сил і вдячності від учнів. Дарунком для ветеранів стала пісня «Призрачно все в этом мире бушующем...», яку виконав студент Олег Гуревич. Чудовим дарунком для викладачів-ветеранів стала скрипкова мелодія «Маленьке рондо», виконана студентом-першокурсником юридичного відділення Віктюком Юрієм.

Ведучі наголосили, що кожна студентська чи учнівська перемога є і перемогою викладачів, вихователів, майстрів, кураторів та представників адміністрації, всіх тих, хто бере участь у навчальному процесі та є надійною опорою директора: це працівники навчальної частини – Олена Володимирівна Ханова, Ольга Миколаївна Штапір, завідувача методичним кабінетом – Тетяна Михайлівна Мар'єнко. Сту-

денти-ведучі пригадали, що наш навчальний заклад більше, ніж 70 років готує педагогів для професійної освіти всієї України. До цієї потрібної та відповідальної справи залучені завідуючі відділеннями професійного навчання Белоусько Алла Михайлівна, Іванчук Володимир Михайлович, викладачі, науковці, голови циклових комісій. Хочу із гордістю сказати, --наголосили ведучі концерту, що у коледжі навчаються юристи та комерсанти – це майбутнє України, наша еліта. Вітання зі сцени лунали для завідуючих відділеннями, Чистової Ніни Олександрівни та Яковенко Людмили Володимирівни:

Теплими словами та професійним виконанням художніх номерів порадували учасники художньої самодіяльності завідуючого відділеннями робітничих професій, Романа Леонідовича Янковського, майстрів і викладачів. Адже сьогодні у коледжі навчаються кваліфіковані секретарі керівника, оператори комп'ютерного набору, кухарі, агенти з організації туризму, укладачі підлогових покриттів, які завтра стануть бакалаврами педагогіки, а сьогодні опановують свою першу робітничу професію. Приємно знати, що в цьому році до педагогічного колективу приєднався молодий майстер, наш колишній студент, Кондратюк Віталій Сергійович. Шановні майстри, зерна добра і правди, які ви посіяли, проросли щедро у ваших учнях, що пам'ятають і люблять вас! -- наголосили ведучі концерту, -- дякуємо вам за нелегку, але благородну і натхненну працю. Зі святом Вас!

М. С. Лозова

ВИБОРИ СТУДЕНТСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ КОЛЕДЖУ

Новий 2015-2016 навчальний рік приніс зміни для Студентського самоврядування Київського професійно-педагогічного коледжу.

З прийняттям Закону «Про вищу освіту» (стаття 40) керівник студентського самоврядування та його заступники можуть перебувати на посаді не більш як два строки. Тому 23 вересня 2015 року проходили вибори на посаду голови та заступника голови СПК. Всього у виборах прийняли участь (зареєструвались) 567 студентів.

Серед кандидатів на посаду голови зареєстровані такі студенти: Беліловець Ганна 57Ю, Єременко Юлія Олександрівна 43КД, Правдива Юлія Олегівна 44КД. Серед кандидатів на посаду заступника голови зареєстровані такі студенти: Коваль Богдан Олегівич 19ППТ, Герашенко Анастасія 13КОФ, Осадчий Євгеній

Андрійович 24 ОКН.

У результаті підрахунку голосів рахунковою комісією у складі: Домненко Євгена, Дьоміної Лони, Познякова Ігоря, Міщенко Катерини – отримано переконливу перемогу Правдивою Юлією, на посаді голови СПК та Осадчим Євгеном, на посаді заступника голови СПК.

Вітаємо із перемогою і бажаємо успіхів!

Правдива Юлія Олегівна—студентка Економічного відділення спеціальності «Комерційна діяльність», Захоплюється

історією, краєзнавством. Була ведучою концертних програм. Активно займається спортом.

Осадчий Євгеній Андрійович—учень робітничої професії «Оператор комп'ютерного набору».

Л.В. Яковенко

ВІТАЄМО НАШИХ ЮВІЛЯРІВ

Чистова Ніна Олександрівна—10 жовтня

Київський професійно-педагогічний коледж імені Антона Макаренка
м.Київ- 135 вул. В. Чорновола, 24
тел. 236-11-11, 236-97-78
факс: (044)236-97-65, 236-34-51
e-mail: kppk@cyfra.net
web-site: kppk.com.ua

- Статті публікуються в порядку обговорення. Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних та інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.

РЕДАКЦІЙНА РАДА: Голова— директор коледжу О.І. Щербак, заст. голови—заст. директора— В.П. Кондратьєва, ЧЛЕНИ РАДИ: гол. редактор —І.В. Бредіхін, літер. редактор — М.С. Лозова, техн. редактор— М.М. Колос. Комп'ютерний набір і верстка — Д. Коваль.
ТИРАЖ: 25 шт.
Рекомендована ціна: договірна